

SVETUR

1945.IX.20.

LEIDŽIA LIETUVIAI STOKHOLME

Ns. 3.

S V E C I O P A B Ē Ģ Ē L I O P A R Ē I G O S

Kartais tenka išgirsti nusiskundimų iš mūsų pabėgėlių Svedijoje. Tai viena, tai kita nepatinka. Galima suprasti: svetimasis krastas, kiti žmonės, kitoniskos gyvenimo sąlygos. Be to: sielvarta dėl paliktos, prieso pagrobtos tėvynės, nežinia dėl savųjų likimo. Visa tai elegia, jaudina ir neramina.

Ar galima vis dėlto šiaip jau suprantamo nervingumo priežastis visam kame pateisinti? Ar galima pateisinti kai keno niurnėjimą prieš krasto seimyninkus svedus? Ar nereikėtų kiekvienam pagalvoti, kad esame svečiai svetimam kraste, kad mūsų galėjo kaip nekviestųjų svečių ir neišleisti? Jei išleido, jei stai kuris jau metas laiko, darbo duoda, ligoj padeda, tai turėtumėm žiūrėti kad Seimyninkams neįkyrėtumėm ir neišpiktumėm. Kiti, daug didesni ir turtingesni krastai, kaip žinome, pabėgėlių visai neišleidžia. O jei atsitiktinai ir išleidžia, neteikia jokios pagalbos, neparodo jokio maziausio rūpesnio.

Cia Svedijoje gali mums tekti likti ir ilgiau. Staciai todėl kad nelengva išsikelti kur kitur. Kaip SVETUR painformavo kartą ir kita, daug vilčių dėti emigracijos galimybės Siaurės ar Pietų Amerikon netenka. Is siame numeryje talpinamo straipsnio apie Australiją matyti, kad ir ten ne kazin kokie pyragai laukia. Tuo tarpu gi Svedijoje norint galima darbo gauti, o techniniai išsilavinusiems ar fiziniį darbą dirbantiems galima įsitaisyti ir visai neblogai.

Bet ne tik todėl ir ne tik tais sumetimais turėtumėm nepasąjstyti krasto seimyninkams dėkingumo jausmo. Turėtumėm nepamiršti taisyklės, kad svečias turi ir pareigų, ir tai dar nemazų. Kiekvienas mūsų turi pažinti krasto papročius, gyvenimo sąlygas ir mokėti nuosirdžiai ir atvirai taikintis krasto reikalavimams. Nenoras ar nemokėjimas tai padaryti gali neretai daug pakenkti. Tenka deja nustatyti, kad neatsizvelgimas į vienos srities vietos tvarką ir reikalavimus yra jau nemazai Baltijos valstybių pabėgėliams pakenkęs. Turime galvoje nenorą dėtis į svedų darbininkų profesines sąjungas. Svedai darbininkai ilgai rodė kantrybės, manė kad jų darbo draugai lietuviai, latviai ir estai patys susipras. Deja ligi šiol nesusiprasta. Ir stai prasidėjo per svedų darbininkų susirinkimus piltis protestai, jie daznėja, smarkėja ir net atsiranda reikalavimų, kad baltiečiai pabėgėliai būtų prievarta gražinti ten, is kur atvyko.

Reikia atminti, kad Svedijos darbininkija turi kraste didelės įtakos ir politinės jėgos. Svedų socialdemokratai turi riksdage daugumą ir siuo metu jie vieni sudaro vyriausybę. Kad Svedijos vyriausybė sutiktų išduoti Sovietams baltiečius pabėgėlius, apie tai kalbos negali būti, tuo niekas negali abejoti, bet darbininkų opinijos nusistatymas prieš pabėgėlius gali kitose srityse pasunkinti jų būklę. Tikėti tuo, kad cia vieni komunistai veda akciją prieš Baltijos pabėgėlius, nereikėtų. Žinoma, jie puikiai išnaudoja susidariusią padėtį, bet todėl nereikėtų tvenkti vandens jų malūnui.

SVETUR gali kreiptis tik į lietuvius. Mes kreipiames į tautiečius ir raginame jus svečio pabėgėlio pareigos nepamiršti. Turite parodyti ne tiek zodžiais kiek darbu, kad kaip susipratę lietuviai mokate įvertinti krasto seimyninkų žmoniskus jausmus ir vaisingumą.

SVEDIJOS PROFESINĖS SĄJUNGOS IR PABĖGĖLIAI

Profesinių sąjungų idėja yra švedijoje labai paplitusi. Ne tik darbininkai yra susimėtę į įvairias profesines sąjungas, o taip pat įvairių rūšių įmonių tarnautojai, bet net mokytojai, policininkai ir valdyskų įstaigų valdininkai. Vienu žodžiu, darbo ėmėjų plačiai suprasta, kad tik glaudžiai susibūrus, vienybėje galima apginti savo bendrus interesus.

Apie prievartą demokratiniame kraste zinoma kalbos būti negali. Į savo darbo srities profesines sąjungas stoja kas nori, bet vis dėlto į tą kas susilaiko žiūrima snairomis. Tai ir natūralu. Iš vienos pusės įstojusieji nori, kad jų organizacijabūtų stipri, turtinga ne tik nariais bet ir lėšomis, kurių juk reikia konflikto ar nedarbo atveju. Iš kitos pusės nelstojusieji, nei darbu nei lėšomis neprisidėję, paprastai naudojami bendrais kovos rezultatais, iskovotomis lengvatomis ar atlyginimo padidinimais.

Dėl tų pačių priežasčių yra švedijoje kila nepasitenkinimo Baltijos valstybių pabėgėliais. Jie girdi dalinasi su švedais darbu, naudojami jų iskovotomis lengvatomis, o padėti nesti finansine nesti. mokėti profesinės sąjungos nario mokestį, tai atsisako. Jei tai daro nesusiratę ar nesolidarūs vietos darbininkai, na, tai ką prieš juos, švedus, padarysi. Kitas reikalas, kai solidarumo pareigos nesupranta ar jos demonstratyviai salina ateiviai, švediai. Švedio pareiga juk visur, kokion salin jis nepakliūtų, stengtis suprasti vietos papročius, vietos reikalus ir mokėti jiems prisitaikinti. Vicur bus blogai tam svetimsaliui, kuris bus pamiršęs šias pagrindines gyvenimo taisykles.

Kai kas pabėgėlių teisinasi, kad girdi švedų profesinėse sąjungose daug komunistų. Taip, kai kuriose jų, kaip pavyzdin metalo, jie sudaro net daugumą. Tai vis viena neturi atbaidyti. Priesingai, reikia stoti tikslu kad sustiprinus sveikai ir blaiviai galvojantį darbininkijos elementą. Iš bolševikinės okupacijos Lietuvoje ar kitose Baltijos valstybėse gauti patyrimai neturi nueiti niekais, juos reikia tinkamai išnaudoti žmonijos bendram reikalui. Įstojus ir nario teises įgyjus bus ir svoris visai kitas to, kuris jaus savo sventa pareiga nusviesti darbo draugus.

Kita nestojimo priežastis, tai įsitikinimas, kad švedijoje esama tik laikinai. Tas įsitikinimas gali pasirodyti labai klaidingas. Jei pagaliau ir ne, jei atsirastų galimybių emigruoti Amerikon ar Australijon, tai nusikelti ten su profesinės sąjungos nario knyguote iš švedijos būtų tik gera rekomendacija. Ji parodytų kad esama susipratusio ir solidarumo reiksmę suprantancio žmogaus.

Iskisamas dar vienas pasiteisinimas. Girdi, švedai nelabai skyrta estus ir latvius nuo lietuvių. Tegul tie stoja į profesines sąjungas, jų juk daugiau. Jei net estai ir latviai visai nestotų, lietuviai jokių būdu neturėtų pasiekti tokiu pavyzdžiu. Priesingai, lietuviams tikty parodyti kitiems baltieciams sektine pavyzdį. Politiniai lietuvių niekur rodos nebūta atsilikėliais, jie tokiais ir švedijoje, saugok Dieve, neturi pasireikšti.

Šį straipsnį pasancio kalbėta su švedijos profesinių sąjungų Landsorganisationen, antruoju pirmininku, riksdago nariu Gunnar Andersson, tikslu issiaiskinti. Paaiskėjo štai kas:

Svetimsaliai priimami mielai į profesines sąjungas. Priimtieji įgyja visas tas teises, kuriomis naudojasi ir švedai darbininkai.

Kiekviena profesinė sąjunga turi savo atskirą statutą /įstatus/, pagal kurį ir veikia. Per 1941 m. profesinių sąjungų kongresą buvo nartata visus statutus suvienodinti, ir tuo tikslu priimtas vienas visoms sąjungoms bendras statuto tipas, bet jis dar ne visam kraste įsigalėjęs

nes kiekviena profesinė sąjunga be to dar skyrium, atskiru nutarimu turi jį patvirtinti. Todėl dar ir šiandien pasitaiko gana žymių skirtingumų tarp pavienių sąjungų statutų.

Bendros taisyklės yra šios:

1. Sąjungon priimtas narys ne tuoju pat naudojasi streiko, lokauto ar kitais atvejais numatytais pasalpomis. Vienur tokia teisė įgyjama po 3, kitur tik po 12 mėnesių.

2. Visomis juridinėmis ir moralėmis teisėmis kiekvienas narys naudojasi tuoju pat po priemimo. Sąjunga apgina tokį narį, jei darbdavis jį kuo nuskriaudžia ar be rimtos ir pateisinamos priežasties nori iš darbo atleisti. Nustojus nariui darbo, sąjunga padeda jam surasti naujo. Vienu žodžiu remia ir globoja jį visais galimais būdais.

3. Profesinės sąjungos turi dviejų rūšių narius: mokancius pilną nario mokesnį ir mokancius tik pusę. Pusę nario mokesčio moka tie, kurie dirba tik pusę normalios darbo dienos ar dėl kurių kitų priežasčių negauna pilnos atlyginimo normos. Pusę mokesnio moką naudojami tik pusę pasalpos nedarbo metu.

4. Nario mokestis ne vienodas įvairiose sąjungose. Kitais žodžiais nepareina nuo gaunamo užuodarbų didumo. Kiekviena profesinė sąjunga nustato savystoviai savo narių mokesčių. Be to, turi teisę mokesčių padidinti ar apdėti narius ekstra mokesčiais, jei to pareikalauja sąjungos pablogėjusi finansinė būklė, kas lengvai gali atsitikti kokiam streikui užsitęsus ar kokiu kitu iš anksto nenumatytu atveju.

5. Dėl nario mokesčio nemokėjimo, netvarkingo, gėdą darancio elgesio ar veiklos nukreiptos prieš darbininkijos reikalus Sąjungos valdyba turi teisę narį iš sąjungos išmesti, pranesdama jam rastu apie išmetimo priežastis. Narys pasijutęs nuskriaustas turi teisę gintis ir apeliuoti į aukštesnes vietas.

Delsti nario mokesčio nesumokėjimu paprastai negalima ilgiau kaip 4, o daugiausia 8 savaites.

6. Pats iš sąjungos išstojęs ar valdybos nutarimu išbrauktas narys savo sumokėtų mokesčių atgal negauna.

7. Nariais sąjungon nepriimami žmonės, nesilaiką darbo drausmės, streiklaužiai, pasireiškę asocialiu gyvenimu ar veikia prieš bendrus darbininkų interesus ir darbininkijos siekimus. Žinoma nepriimami kriminaliniai nusikaltę ar sėdėję kalėjimuose ir dėl civilių nusikaltimų.

Nario mokestis gali kai kam kartais atrodyti per aukstas, o stojimo sąjungon nauda ne visados tuoju pat apčiuopiama. Ir vis dėlto, nežiūrint į tai, lietuviai gavę švedų fabrikuose ar kokiose kitose pramonės ir verslo įmonėse darbo turi nedėsdami per vietinius profesinių sąjungų skyrius pateikti įstojimo prašymus. Prašymų formuliarius ir kitas reikalingas informacijas galima gauti vietoje.

Neilgai trukus pajunta profesinės sąjungos narys ir naudą iš savo sąjungos. Jo darbo draugai pradeda kitaip į jį žiūrėti, pats darbdavis kitaip žiūri ir skaitosi. Trumpesniam ar ilgesniam nedarbui istikus žmogus visados susilaukia finansinės paramos ar pagalbos jieskant naujo darbo. Reikia atsiminti, kad Švedijos profesinės sąjungos yra labai galingos ir kad jų finansinė būklė yra gera ir tvirta.

Pabėgėliui priimtam profesinė sąjungon yra ir kitos naudos. Jis įgyja tam tikras pilietines teises, niekas ilgiau negali elgtis su juo kaip su kokiu pastumdėliu, nes už jo nugaros stovi jo sąjunga. Ir jei taip atsitiktų, kad kokis negrazia diena Maskva pareikalautų gražinti baltiecius pabėgėlius raudonajin rojūn, kas galėtų sutikti Sovietams

atiduoti kokios švedų profesinės sąjungos narius? Visos profesinės sąjungos ir jų spauda skaitytų savo pareigą tokius baltiečius, savo narius visomis išgalėmis ginti.

Reikėtų tik džiaugtis, kad švedai darbininkai kviečia stoti į savo profesines sąjungas, ir vyksta jei kas nestoja ar nesusipranta.

Lietuvių pareiga į savo darbo srities sąjungas stoti ir raginti latvius ir estus kad nedelsių o stotų. Tai padarius išnyks tuojau švedų darbininkijos nepasitenkinimas Baltijos valstybių pabėgėliais, pagerės jų moralinė, politinė o vėliau ir ekonominė būklė.

ANTANAS MISKINIS

Vaiždėliai

Ziūri Dievas iš auksto sosto:

Lietuva su laukais ir giriom.

Moteriskė asaras sluosto -

Sūnus vakar vakarą mirė.

O mirė ilgai ir sunkiai,

Tėvynę prieš kalną nesant.

Zemėn kraujas iš lėto sunkės,

Prilasėjo lasu po laso.

Jų žemė bematant atgijo:

Antai smėlio žemčiūgai žydi.

Kareiviai suminė vergiją

Ir tolyn iskeliavo žygin.

MAURICE CARR

AUSTRALIJA KVIETIA

/ IS OBS. /

Trylika milijonų europiečių pakviesta apsigyventi Australijoje - tik

ne tuoju pat. Pakvietimas yra nuosirdus, padiktuotas baimės. Ilgu ir rimtu pareiskimu rugpjūčio pradžioje apibūdino tik ką paskirtas imigracijos reikalams ministeris A. Calwell padėtį šiais žodžiais: "Jei australiečiai išmoko ką per Ramiojo vandenyno karą, tai pirmiausiai tai, kad mes ateityje negalėsime patys vieni apginti mūsų didžiulės salos, kad mes todėl turėsime smarkiai padidinti mūsų gyventojų ir gimimų skaičių." Po slubuojančios taikos periodo trečias pasaulinis karas nėra negalimas, žmonija gali dar kartą atsidurti kruvino konflikto baisumų sukūryje.

Nėra abejonės, kad pakvietimas dėl tos pat priežasties - baimės - bus sutiktas entuziastiskai. Europoje yra šiuo metu milijonai žmonių, su saknimis išrautų iš savo namų, ir bijančių grįžti atgal. Jie negali išvaizduoti grįžti į tas vietas, kur jų tiek iskentėta. Bijo kad nepasikartotų tas pat, jei pradžia ir pasisėktų įsikurti iš naujo. Baimė nėra, žinoma, tas pagrindas ant kurio būtų galima kas statyti, nors ji be abejoj yra istorijos masinėse emigracijose suvaicinusi nemazą vaidmenį. Be jos vienos turi rasti dar vilties ir drąsos.

Apie didesnio masto emigraciją Australijoje dar negali būti kalbos maziausiai per dvejus ateinančius metus. Anksciau reikės demobilizuoti tuos Australijos vyrus ir moteris, išskyrus Japonijos okupacijai numatytus dalinius, kurie vienu ar kitu būdu buvo įtraukti karo tarnybon. Tiems vyrams ir moterims reikės surasti darbas, be to duoti laiko apsiprasti naujose gyvenimo sąlygose. Be viso šito, trūksta reikiamų laivų. Tik po dvejų metų galima bus susilaukti jūrų susisiekimui pakankamo tonazo. Tas laikotarpis turės būti sunaudotas pastatymui reikalingų gyvenamųjų namų, ir turės būti padarytos pastangos kad praplėtus krasto ekonominių gyvenimą ir tuomi padėjus naujakūriams lengviau įsikurti. Detaliai paruošto imigracijos plano dar nėra, bet bendrais bruožais jo principai jau nustatyti ir pripazinti tiek vyriausybei, tiek tautos. Svarbiausias dėsniš tas, kad negalės būti ir kalbos apie betkokią atsitiktiną kolonizaciją.

Milijonai laukiamų europiečių negalės būti apgyvendinti bet kur ir paskum palikti Dievo valiai. Jie nėra kviečiami tam kad konkuruotų esamus gyventojus, o tam kad prisidėtų prie jų pakelimo. Atlyginimai ir kitos darbo sąlygos turės palikti šių dienų aukštume.

Miesto gyventojai daugiausia pageidaujasi

Joks pasaulio krastas neturi tokių tusių plotų, kaip Australija. Savo astuoniais milijonais kvadratinį kilometrų ploto, arba tokio pat dydžio kaip Jungtinės Amerikos Valstijos, turi Australija tik 7 milijonus gyventojų, tuo tarpu kai J. A. V. skaito 132 milijonus. Apsigyvenus kaip laukiama trylikai milijonų europiečių tikimasi per 25 metus pasiekti viso kokį 30 milijonų gyventojų.

Didesnė Australijos dalis, tai sausų dykumų plotai. Dviejuose krasto trečdaliuose, apimančiuose vakarų, pietų ir šiaurės Australiją, priskaitoma viso tik koks milijonas gyventojų. Likęs kontinento trečdalis, apimamas Queensland, New South Wales, Victoria ir Tasmania priskaito 6 milijonus gyventojų, kurių ketvirtadalis arba 1.500.000 gyvena mieste Sydney. Šie skaičiai labai būdingi Australijai. Užuodarblio ir linksmesnio

gyvenimo tikslu australiečiai spiečiasi miestuose. Milžiniai, atviri krasto plotai paliekami didelėje daugumoje Dievo valiai ir 125 milijonų avių. Daugelis europiečių įsivaizduoja save, atvykus Australijon, plesiant dirvonus ar plečiant gyvulininkystę, bet reikia tuojuo pasakyti, kad ūkininkavimo sąlygos, europieciams įprasta prasme, yra ribotos. Australijos žemės ūkis labai daug priklauso nuo taip vadinamos sekamosios pramonės, - nuo tekstilės fabriku, sudorojanciu vilnas, nuo kitu fabriku, perdirbanciu kitus žemės ūkio produktus ir paruosianciu juos eksportui, o taip pat labai daug nuo susisiekiimo tinklo, jungiancio milžiniskus krasto atstumus ir palaikancio rysį su kitais tolimais pasaulio kontinentais. Todėl tokie miesto gyventojai kaip pramonininkai, inžinieriai, įvairūs amatninkai, teknikai ir pirkliai yra daugiau Australijai pageidaujami nei žemdirbiai. Tik augant ir plintant pramonei galės europiečiai kolonistai tikėtis tinkamai išnaudoti derlingus žemės plotus, gulinčius krasto gilyn nuo dabar apgyvento pajūrio.

Australijos vyriausybės atstovas pasakojo man, kad mielai laukiama imigrantu is Europos, kur kultūrinis lygis ir techniniai sugebėjimai yra pasiekę auksto laipsnio. Pirmenybė bus teikiama imigrantams is Skandinavijos krastu, Holandijos, Belgijos ir Sveicarijos. Pirm nei bus kiekvienam krastui skyrium nustatytas įsileistinu imigrantu kiekis, reikės zinoma sudaryti atitinkamos sutartys su tomis valstybėmis. Reikės be abejo atsizvelgti į paskiru valstybiu vyriausybiu nusistatyma, nes galimas daiktas kad nebus norima isleisti svetur jaunų produktingu, paciam krastui pirmoj eilėje reikalingu gyventuju jėgu.

Ruosa asimiliacijai

Ateinanciais dvejais metais bus pasiruosta imigrantu priemui ne tik materialiu bet drauge ir kultūrinu poziuriu. Jau pradėta Australijos gyventuju tarpe plati akcija, kurios tikslas praplesti gyventuju akirati. Tiesa, australiečiai geri ir vaisingi žmonės, bet vis dėlto jie savo elgesiu yra tipingi salos žmonės, mėgstą nuolat svetimsaliui priminti, kad jis yra ateivis, o ne vienas is ju. Tuo kaip ir daug kuo kitu - isore, papročiais, istikimybe karaliui ir "cockney" akcentu - australiečiai smarkiai primena savo protėvius. Panasiai kaip Amerika yra Australija nusistaciusi sutirpdinti atkeliavusiu įvairiu tautu žmones. Nusistatyta visomis imanomis pozityvėmis priemonėmis kovoti prieš imigrantu pamėgimą laikytis izoliuotai, kalbėti sava kalba ir nuolat svajoti apie Europą, kurią jie bus apleidę. Su imigrantais bus elgiama tuo būdu, kad, kaip tikimasi, po keltos gyvenimo metu Australijoje jie jaustus tikrais australieciais ir būtų paciu australieciu skaitomi sau lygiais. Suprantama, kad sitoks perauklėjimo procesas nebus lengvas, ypatingai subrendusio amziaus zmonių atzvilgiu, ir kad imigrantams nebus lengva pamirsti savas krastas ir visa sava praeitis. Australija stengsis todėl patraukti imigracijon jauno amziaus žmones. Yra paruosas planas perkeltimui is Europos 50.000 naslaiciu vaiku. Pirmas 7.000 vaiku transportas atplauks Australijon jau ateinanciais metais. Vieton juos patalpinus į vaiku prieglaudas, bus jie visi paskiru australisku seimu įsūninti. Tur būt bus ir daugiau tokiu nelaimingu ir nuskurdusiu vaiku atkelta Australijon. Tuo pat metu laukia galimybes pasiekti Australija istisos simtastūkstantinės suaugusiu zmonių armijos, kuriems Australija atrodo kaip kokia auksiniu vilciu salis ir kur jie visi tikisi sukurti naują ir laimesnį gyvenimą.

naujų karo bazių reikalingumą, o be to Anglija ir J. A. V. pasilaikancios atominės bombos paslaptį sau vienoms.

Po to kai Bulgarijos krastutiniai kairioji vyriausybė nusileido, tolimesniam laikui atidėjo paruoštus vienpartinius rinkimus, didžiausią nesutarimų objektą tarp Vakarų ir Rytų sudaro Rumunija ir Austrija. Tuo pat metu būtent, kai gincai dėl Bulgarijos rinkimų pasiekė aukščiausio įkarščio, kreipėsi Rumunijos karalius Mihal į Anglija, J. A. V. ir Sovietus prasydamas pagalbos prieš krasto komunistinę Grozos vyriausybę. Tuojuo po šito nukeliavo Groza su savo užsienių reikalų ministru Tatarescu Maskvon ir grizo iš ten išsiderėjęs Rumunijai žymių karo paliaubų sąlygų lengvatų: 300.000 tonų javų pagelbai nuo šių metų nederliaus ir kita. O Izvestija ilgam straipsnyje įrodinėjo, kad Grozos vyriausybė yra viena pačių demokratiskiausių visam pasaulyje ir kad karalius Mihal prasė didžiųjų valstybių paramos, anglų ir amerikiečių spaudžiamas, kas sudarą neleistiną įsikisimą į nepriklausomos valstybės vidaus reikalus. Reuterio pranesimu, Londone smarkiai į tai reaguota, pranesant, kad jokio spaudimo į Rumunijos karalių nebuvo daryta. Be to, kad pagal Jaltos konferencijos nutarimą didžiosios valstybės pasizadėjusios žiūrėti, kad iš Vokietijos įtakos išlaisvintose valstybėse būtų sudarytos tikrai demokratinės vyriausybės ir kad ten vėliau būtų pravesti laisvi rinkimai. Anglijos vyriausybė nuo pat pradžios protestavusi prieš Grozos neteisėtą vyriausybę ir net nemananti jos pripazinti.

Austrija sudarė komplikaciją tuomi, kad ji pasirasė su Maskva slap- tą sutartį, pagal kurią būtų Sovietams kasmet tiekama iš austrų naftos saltinių po vieną milijoną aukščiausios rūšies benzino. Tai paveikė kaip bombos sproginimas Londone ir Washingtone. Londonas tuojuo smarkiai protestavo prieš tą sutartį. Pasekoje Austrijos Rennerio vyriausybė prasė Maskvos tą reikalą atidėti ateiciai, bet iš ten dar nėra gauta kokio atsakymo

Rugsėjo 18 Reuteris pranesė, kad ligi tol užsienio reikalų ministrių konferencijoje nebuvo nei vienu svarstytu klausimu pasiekta jokio susitarimo. Nuomonė girdi stovinti prieš nuomonę ir niekas nenoris nusileis- ti. Vis dėlto reikia manyti, kad į pabaigą vienais ar kitais klausimais bus prieita Londone susitarimo.

AMERIKOS DARBO FEDERACIJOS ATSTOVAS PUOLĖ SOVIETUS

Rugsėjo antrą savaitę vyko Blackpoolyje, Anglijoj, tarptautinė profesinių sąjungų konferencija. Dagens Nyheter pranesimu rugsėjo 13 Amerikos Darbo Federacijos atstovas konferencijoje, George Meany, savo kalboje labai smarkiai puolė Sovietus ir jų profesines sąjungas. Jis pareiskė, kad jo organizacija nei nemano dalyvauti Paryžiuje rengiamoje profesinių sąjungų unijoje, nes ten pakviestos dalyvauti Sovietų "pseudoprofesinės sąjungos" ir joms panasios Amerikos Pramonės Organizacijų kongresas, CIO. Meany įrodinėjo: "Šios taip vadinamos profesinės sąjungos aktینگai remia žmonių deportavimą į priverstino darbo stovyklas, kas praktikoje reiskia milijonų ūkininkų, darbininkų ir inteligentų pavertimą vergais. Tie nelaimingi žmonės neturi absoliuciai jokių galimybių apsisaugoti nuo tokio nezmonisko isnaudojimo." Vienas kitas bandė Meany nutraukti, bet jam leista kalbėti iki galo, o paskum karstai plota. Sovietų profesinių sąjungų atstovas Tarasov įteikė konferencijos prezidiumui protestą.

ZYDAI PABĖGĖLIAI PALESTINON

Stockholme lankėsi Palestinos profesinių sąjungų vienas vadų, Israel Idlesohn. Jo kelionės tikslas buvo istirti sąlygas švedijoje esantiems zydams pabėgėliams iš Vokietijos ir Lenkijos, viso apie 4.000 žmonių, emigruoti Palestinon. Ten pirmoje eilėje laukiama žydų žemės darbininkų.

The text on this page is extremely faint and appears to be a mirror image of the reverse side of the document. It is largely illegible but seems to contain several paragraphs of text, possibly including a list or a detailed report. The text is oriented upside down relative to the page's layout.